



תת"ע 3669/11/21 - רימון מועדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תת"ע 3669-11-21 מדינת ישראל נ' מועדי
תיק חיצוני: 10123731175

המשיבה

מספר בקשה: 1

בפני
המבקש
נגד
המשיבה

כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
רימון מועדי
מדינת ישראל

החלטה

- מונחת לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 1.12.21. המבקש הורשע, בהיעדרו בביצוע עבירה נהיגה במהירות העולה על המותר, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. במסגרת גזר הדין הושת על המבקש קנס בסך 750 ₪.
- לאחר שעיינתי בבקשה, אני בדעה כי דינה להידחות, ולהן יובאו טעמי לכך.
- סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע כי רשאי בית המשפט לבטל פסק דין שניתן בהיעדר "אם נוכח כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" של הנאשם לדיון, שהתקיים בעניינו. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (נבו 25.03.2018) חזר בית המשפט העליון על דוגמאות וכללים אותם התווה לאורך פסיקותיו לעניין המשוכה אותה נדרש לעבור הטוען לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון: "לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקסד"פ, עומדת משוכה גבוהה למדיי בפני הטוען לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. כך, ברע"פ 10319/07 פדידה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2007) (להלן: עניין פדידה), נשלחה הזמנה לדיון לתיבת הדואר של המבקש, במושב בו הוא מתגורר. טענתו של המבקש, כי תיבות הדואר במושב פרוצות "וכי דברי דואר אינם מגיעים ליעדם באופן תדיר", נדחתה, משלא צירף המבקש "כל חומר העשוי לאשש את טענתו". בע"פ 6859/07 אלפונסו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.9.2007) (להלן: עניין אלפונסו), טען המערער כי לא קיבל את הזימון למשפט ולא ידע על אודות פסק הדין שניתן נגדו, "בשל שיבושים בחלוקת הדואר במקום מגוריו". הטענה נדחתה, לאחר שהוכח כי הזימון לדיון ופסק הדין נשלחו אל כתובתו של המערער בדואר רשום, "דבר המאפשר לראות בכך המצאה כדין". גם טענה לפיה מועד הדיון נשתכח מהמבקש, ולפיכך הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, נדחתה תוך קביעה, כי "שיכחה של מועד הדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין וקיום דיון נוסף" (ע"פ 5377/03 ג'מאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.6.2003), וראו גם, רע"פ 3518/15 מלקמו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.4.2017); רע"פ 2673/11 זימנר נ' מדינת



ישראל [פורסם בנבו] (12.4.2011)). טענה כי הזמנה לדיון לא התקבלה, מאחר שהמבקש שינה את כתובת מגוריו, בה התגורר ביחד עם הוריו המבוגרים, גם כן..... עוד נקבע, כי היעדרותו של המבקש מהדיון והיעדרות בא כוחו, בשל מצבו הרפואי, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון, אינן מהוות סיבה מוצדקת לאי התייצבות (רע"פ 3313/17 עאסלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.4.2017)).

4. אשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין מקורה, כמו קודמתה, בסעיף 130(ח) לחסד"פ, הקובע כי בית המשפט רשאי לבטל פסק דין שניתן בהיעדר הנידון "... אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין". כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. בבתי המשפט נדונה לא אחת הטענה לקיומו של עיוות דין, בהקשר לסעיף 130(ח) לחסד"פ. כך, ברע"פ 2575/17 גייאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.9.2017) נקבע, כי מבקש אשר אינו מנמק את טענתו מדוע ייגרם לו עיוות דין, "זולת טענה כללית שהעלה לפיה הוא כופר במיוחס לו", אינו עומד באמות המידה לביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. לסיכום, על הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים כבדי משקל לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

ומן הכלל אל הפרט

5. אישור המסירה של הזימון לדיון נושא את התאריך 4.9.21, את פרטי המבקש לרבות מספר תעודת הזהות וכתובתו הרשומה של המערער במשרד הפנים. באישור המסירה הנ"ל צוין כי דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש". בנסיבות אלו, חלה בענייננו חזקת המסירה העולה, כאמור, מתקנה 44א הנ"ל.

6. באופן דומה, אין כל חשש לעיוות דין. כאמור אין דיי בכפירתו בעלמא של המבקש כי לא ביצע את העבירה ועליו לתמוך טענה זו בראיות ובאסמכתאות של ממש, דבר שאינו עולה מבקשת המבקש לביטול פסק הדין. כמו כן, גם גזר הדין אינו חורג לחומרה שהרי על המבקש הושת הקנס במקור, ולא מעבר לכך. גם לעניין הטענה בדבר צבירת נקודות אין כל ממש שכן, בטעם של "צבירת נקודות" אין משום שיקול המלמד על חשש לעיוות דין שכן מדובר בשיקול תועלתני בלבד.

7. סיכומי של דבר, הבקשה נידחת.

ניתנה היום, ה' ניסן תשפ"ג, 27 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

